

ναυτικοῦ. Κατελθὼν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τοῦ 1814 ἐμυήθη εἰς τὰ τῆς Φιλικῆς ἑταιρίας, μετὰ δὲ τὴν ἔκρηξιν τοῦ ἀγῶνος ἐγένετο γαντικός γραμματεὺς τῆς τριμηλοῦς ἐπιτροπῆς τῶν τριῶν ναυτικῶν νήσων, μετέσχε πολλῶν ναυμαχιῶν καὶ ἐγένετο ὑπουργός (γραμματεὺς) τῆς δικαιοσύνης.

κώπη. — Ἡ λαθὴ ἔξτρας ἢ μαχαίρας, περιλαμβανούσα τὴν κυρτὴν λαθὴν καὶ τὴν κατὰ τὸ κάτω ἄκρον αὐτῆς μεταλλικὸν προφυλακτήρα. — **Κ. λέμβου** βλ. λέμβος.

κωπηλασία. βλ. λεμβοδρομία.

κωπήποδα. Τάξις ἀρθροπόδων μαλακοσσωπικῶν περιλαβάνουσα μικροσκοπικὰ ὑδρόβια ζῷα ἀποτελούμενα μέρος τοῦ πλαγκτοῦ (βλ. λ.). Τὰ μεγαλύτερα ἐξ αὐτῶν ζῷα παρασιτικῶς ἐπι τοῦ σώματος τῶν ἰχθύων.

κωπήρειοι ἀδένες. βλ. ἀδένες.

Κωρζόν [Γεώργιος Ναθαναήλ μαρξίστα. Curzon] (1859-1925). Ἄγγλος

πολιτικός τοῦ συντηρητικοῦ κόμματος. Διετέλεσε πρὸ τοῦ πολέμου ὑφυπουργός τῶν Ἰνδιῶν, ὑφυπουργός τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ ἀντιβασιλεὺς τῶν Ἰνδιῶν. Τῷ 1915 μετέσχε τῆς κυβερνήσεως τοῦ ἐθνικοῦ συνασπισμοῦ, τῷ 1916 ἐγένετο μέλος τοῦ πενταμελοῦς ἐξ ὑπουργῶν συμμοῦλου τοῦ πολέμου. τῷ 1919 ὑπουργός τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ ὑπὸ τὴν ἰδιότητα τοῦ ταύτην ἐδειχθὼν εὐμενὴς πρὸς τὴν Ἑλλάδα. Ἐγραψε πλείστα ἔργα διπλωματικῶ καὶ ιστορικῶ περιεχομένου.

Γεώργιος Κωρζόν

Κωρύκειον ἄντρον. Μέγα σπήλαιον, ἐπὶ τῶν Ν4 κλιτύων τοῦ Παρνασσοῦ, εἰς ὕψος 1420 μ., παρὰ τὴν κοιλίαν τοῦ Λιβαθίου. Ἦτο κατὰ τὴν ἀρχαιότητα ἀριστομένον εἰς τὸν Πάνα καὶ τὰς Κωρυκείας νόμφας. Κατὰ τὴν ἑλλην. ἐπανάστασιν ἐχρησιμοποίηθη ὑπὸ τοῦ Ὁδ. Ἀνδρουτσου ὡς δρυμνήτριον καὶ καταφύγιον τῆς οἰκογενείας του.

κώρυκος. Παρ' ἀρχαίους σάκκος ἢ ἐμάς ἀσὸς πλήρης ἀμίου ἢ ἄλλης ὀλης, ὅστις ἐξηρητημένος διὰ στερροῦ οχοίνου ἀπὸ τῆς ὀροφῆς τοῦ γυμναστηρίου, ἐχρησμίμειε διὰ τὴν προπόνησιν τῶν πυγμαίων (κωρυκομαχία), ὅστινες κατέφερον κατ' αὐτοῦ ὅσον ἰδιώταν ἰσχυροτέρους γρόνθους. Παρόμοιον εἶναι καὶ τὸ σήμερον ἐν χρόνῳ διὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν bunched ball.

Κῶς. Ἡ δευτέρα κατ' ἔκτασιν τῶν ὑπὸ

Ἰταλικῆν κατοχὴν Δωδεκανήσων. κειμένη κατὰ τὴν εἴσοδον τοῦ Κεραμεικοῦ κόλπου (ἐκτ 298 π. χλμ.. κ. 14.000 περίπου ὧν οἱ 10.000 Ἕλληνες, οἱ δὲ λοιποὶ Μουσουλμάνοι). Ἔχει ἑδραῖος εὐφορώτατον, μετ' ἄφθονα ὕδατα παράγον περιηρισμοῦ σταφυλάς, μεγάλων διαστάσεων ὑδροπέπωνας καὶ πέπωνας ἔλαιον, σιτῆρα κλπ. Ἐπίσης ἔχει ὀνομαστὰς ἱαματικὰς πηγὰς. Ἡ Κῶς ἤκμαζε μεγάλως κατὰ τὴν ἀρχαιότητα ἀριθμούσα κατὰ τὸν δ' π. Χ. αἰ. 160.000 περίπου κατοίκων καὶ ἔχουσα περιήρημον καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα (εἰρὸν τοῦ Ἀρκαλίου οἰ. Ἦτο πατεὶς τοῦ Ἰπποκράτους καὶ πολλῶν ἄλλων μεγάλων ἱατρῶν τῆς ἀρχαιότητος. Ἀπὸ τῆς ρωμαϊκῆς κατακτήσεως ἠκολούθησε τὰς τύχας τῶν λοιπῶν Ν Σποράδων προεληθούσα διανοχικῶς ὑπὸ τοῦ Βυζαντινοῦ, τοῦ Φράγκου τοῦ Τούρκου καὶ τέλος τοῦ Ἰταλοῦ (πρὸ τοῦ 1911).

Κῶστα. Μικρὸς νομοκισμὸς τῆς Ἑρμιονίδος νοτίως τοῦ Κρινιδίου. Ἦ παραλία του συχναῖται χάριν λουτρῶν ἀπὸ τοῦς παραθερίζοντα εἰς τὴν ἑπανάντι αὐτῆς κατεμένην πόλιν τῶν Σπεσῶν.

Κωστακιοί. Χ. ἐπ. Ἀρτη, καὶ Τζουμέρκων (κ. 551), ἔδρα κοινότητος.

Κωσταλέξι (ον). Χ. ἐπ. Φθ. ὀπίδος (κ. 453), ἔδρα κοινότητος.

Κωνσταντάραις [ἢ Κώστας Ζαχαριάς]. Ἀρματολὸς θράσας καθ' ὅλον τὸ πρῶτον ἡμῶν τοῦ 17^{ου} αἰ. ἐν τῇ περιοχῇ τῶν Σαλῶνων. Θυρολοιο εἶναι οἱ ἀδελφοὶ του πρὸς τὸν Δερβέναγαν Ταχτή Κώστα, ὄν σουλαδῶν, τέλος ἐσοῦδισαν ἰδιοχείρως. Ἀπέθανε τῷ 1755.

Κωσταράζι(ον). Χ. ἐπ. Καστορίας νομ. Φλωρίνης (κ. 798), ἔδρα κοινότητος.

Κωστῆς [Νικόλαος] (1805-1861). Ἰατρός καὶ καθηγητὴς τῆς παθολογίας καὶ μαιευτικῆς ἐν τῷ ἐθνικῷ πανεπιστημίῳ, διατελέσας καὶ ἰδιόθερος ἱατρός τοῦ Ὀθωνος Ἰβρουε καὶ διοργανῶσα τε μαιευτήριον Ἀθηνῶν. — 2) [Κωνσταντῆνος] (1833-1899). Διαπρεπὴς νομομαθὴς καὶ ποινικολόγος. υἱὸς τοῦ προηγουμένου τακτικὸς καθηγητῆς τῆς ποινικῆς νομοθεσίας ἐν τῷ πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν Ἐγραψε: «Ἐγγερίδιον τῆς Ποινικῆς Δικονομίας». «Ἐπιρηνηταὶ τοῦ Ποινικοῦ νόμου», «Μελέταις περὶ φυλακῶν» κλπ

Κωδὺ [Αύγουστινὸς Λουδοβίκος Cauchy] (1789-1858). Διαπρεπὴς Γάλλος μαθηματικὸς. καθηγητῆς τῆς μαθηματικῆς ἀστρονομίας τοῦ ἐν Πικρισίῳ πανεπιστημίου καὶ ἀκαδηματικῶς.

Κωττάκ [Cutlack]. Π. τῶν Βρετανν. Ἰνδιῶν (κ. 51.000) ἐν Μπεχάρ-Ὀρ. σσζ.

Κώττας [καπετάν —]. Μακεδονομά-